

Kristjani v Abesiniji

»Kath. Korrespondenz« poroča o krščanstvu v Abesiniji tako-le:

Ob sedanjem nasprotstvu med Italijo in Abesinijo so časopisi poudarjali, da je Abesinija edina krščanska država v Afriki. Zato bo zanimivo to dejstvo nekoliko proučiti.

Staro ustno izročilo pripoveduje, da so krščanstvo prinesli v Abesinijo evnuhi (skopljanci) kraljice Kandake. Drugo staro izročilo pa trdi, da sta v Abesiniji prva širila krščanstvo Gospodova apostola Jernej in Matej. Vse skupaj pa je le legenda. Zgodovina namreč uči, da sta l. 340 po Kristusu prišla v Abesinijo dva mladeniča Frumencij in Edezij. Ta dva so Abesinci ujeli na svoji morski obali ter ju peljali pred svojega cesarja. Frumencij in Edezij pa sta bila goreča kristjana, ki sta takoj z navdušenjem začela širiti krščansko vero. Posrečilo se jima je, da sta za Kristusa nauk pridobila cesarja in ves njegov dvor. To je bilo prvo pokristjanjenje Abesincev, katero pa je ostalo bolj pri vrhovih, ker ga ljudstvo ni bilo deležno.

Drugo pokristjanjenje je sledilo ob koncu 3. stoletja. Tedaj je prišlo v Abesinijo »devet svetnikov«. Bilo je devet menihov iz daljnje Sirije, ki so tako rekoč pribežali v to deželo. Ti menihi so bili monofizitski krivoverci, kateri so bili iz Sirije pregnani. Ker so v Abesiniji dobili gostoljubno streho, so začeli tu razširjati krščanstvo v krivoverški obliki. Monofiziti namreč verujejo, da je Kristus imel le eno naravo, namreč božjo, človeške narave pa da ni imel. Ta vera se je torej razširila med Abesinci ter vlada med njimi še danes. Postala je državna vera in abesinski cesarji so se je trdno držali, čeprav so jih zaradi tega napadali i mohamedani i pogani.

Tako je bila Abesinija dolgo zaprta vsakemu tujemu kulturnemu vplivu. Šele, ko so v začetku 16. stoletja obmorski Portugalci začeli brodirati po svetovnih morjih, so zašli tudi v

Abesinijo, katera se je tako odprla evropski kulturi. V deželo so prišli katoliški duhovniki. Tako se je pozneje jezuitom posrečilo, da so precejšen del Abesincev spreobrnil v katoliški cerkvi. Ko pa je prenehala vlada katoličanom naklonjenega cesarja Sisiuniosa (1607—1632), so jezuiti morali zapustiti deželo. 2 njimi je izginil tudi vsak vpliv katoliške cerkve. Delo izgnanih jezuitov sta sicer vneto nadaljevala dva francoska kapucina, p. Agathange iz Vendome in p. Kasijan iz Nantesa. Previdno in odločno sta se trudila, da bi se Abesinija približala Rimu. Toda že l. 1638 sta v mestu Gandar morala umreti mučeniške smrti.

Pozneje so abesinski misijon prevzeli avguštinci, toda že l. 1792 je bil abesinski misijon opuščen, ker je bilo vsako misijonsko delovanje docela nemogoče. Tako je ostalo do leta 1839. Tega leta so abesinski misijon prevzeli francoski lazariisti. Vendar so tudi pozneje hudo preganjali katoličane, dasi jih to preganjanje ni iztrebilo. Nekaj tisoč Abesincev se je zvesto držalo svoje katoliške vere. Pripadali so deloma koptsko-etijopskemu obredu, deloma pa latinskemu.

Sedaj je Abesinija razdeljena v štiri katoliške duhovne okraje: apostolski vikariat Abesinije vodijo francoski lazariisti pod vodstvom p. Edvarda Grusonsa. Ta okraj obsega severno Abesinijo. Apostolski vikariat Galas vodijo francoski kapucinci pod vodstvom megr. Jaroseau. Apostolska prefektura v Kafi je v rokah italijanskih misijonarjev, ki imajo svoj sedež v glavnem abesinskem mestu Addis-Abeba. — Apostolska prefektura Džibuti, ki obsega abesinsko in francosko Somalijo, je v rokah francoskih misijonarjev. Število katoličanov v Abesiniji je vkljub temu še zelo pičlo. Vsa Abesinija šteje kakih 12 milijonov prebivalcev, med katerimi je le 13.000 katoličanov. Krivoverških kristjanov je 4 milijone, drugi pa so ali pogani, ali mohamedanci.

Ženska naselbina

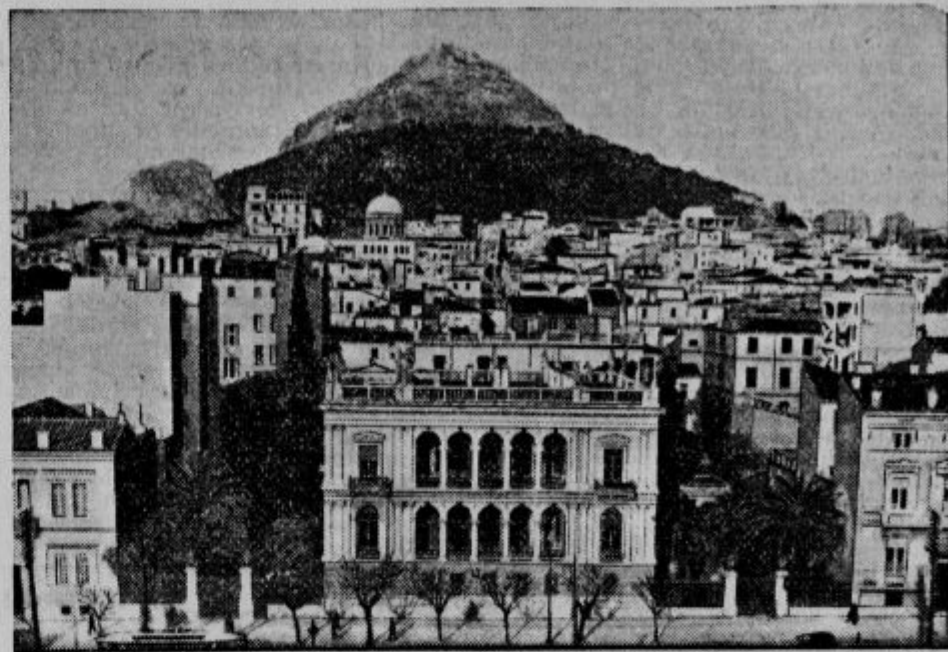
Londonski listi poročajo, da imajo na Angliji že več mesecev staro naselbino, v kateri prebivajo same ženske. V tej vasi prebiva že 800 žena in deklet ter je vsakemu moškemu vstop v to naselbino strogo prepovedan.

To naselbino je ustanovila mlada učiteljica, katero je zapustil njen zaročenec. Zaočljubila se je, da poslej v vsem svojem življenju ne bo imela nobenega stika več z moškimi. Pustila je službo v šoli in se je z izplačano odpravnino preselila daleč proč od prometnih zvez in kupila malo hišico z velikim vrtom in obširnimi poljem. Tu v svoji samoti je začela veliko propagando med ženami in dekleti, naj se ustanovi ženska naselbina, v katero ne bo smel nikdar stopiti noben moški. Ta čudna zamisel zagrenjene učiteljice pa je v kratkem času imela čudovit uspeh. Že čez nekaj mesecev so okrog njene hi-

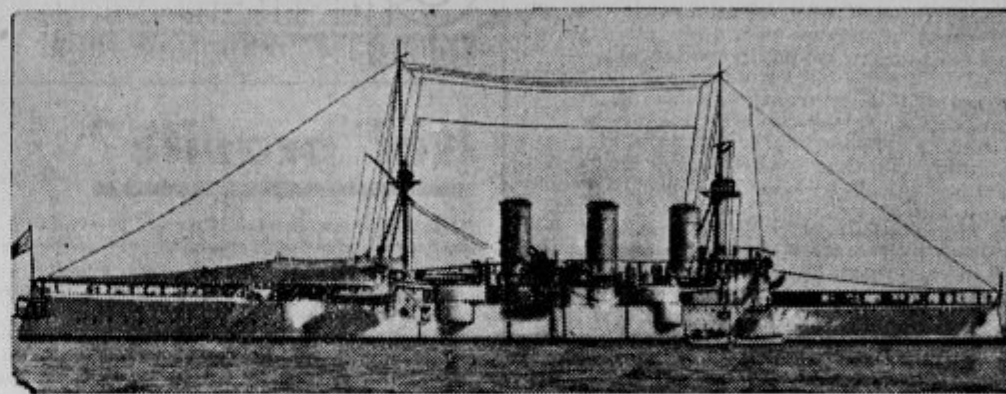
šice začele vstajati nove in kmalu je nastala cela ženska naselbina, v kateri sedaj prebiva kakih 800 žensk.

Kajpada ženske same opravljajo vse poklice, kateri so potrebni v gospodinjstvu in gospodarstvu. V naselbino vodi samo ena cesta. Pred vasio je postavljena svarilna tabla, katera opozarja moške, da jim je dohod v vas prepovedan. Pri tabli pa straži ženska straža. Kakor poročajo angleški listi, se naselbina kaj trdno drži svojega načela, dasi je bila primorana v nečem odstopiti od svoje zahteve. Ker angleška pošta v svojo službo načelno ne sprejema žensk, ampak raznašajo pošto le moški, so tudi Amaconke iz te naselbine bile primorane dovoliti, da jim pošto donaja moški pismonoša. Ta je pa tudi edini moški, kateri sme stopiti v to čudno žensko naselbino.

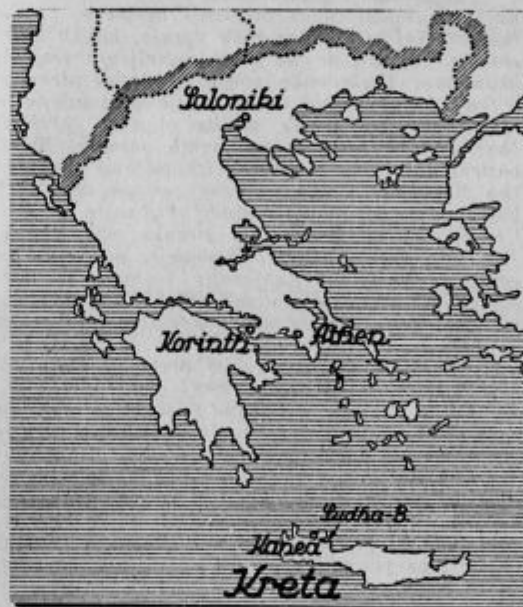
Slike iz revolucije na Grškem

Pogled na Atene.

Grška križarka »Georgios Averof«, katere so se polastili uporniki in so jo vladna letala z bombami močno poškodovala.

Zemljevid Grške.

On 92 - ona 26 let

V Raylandu v državi Oklahoma, kjer bivajo precej rdečelični ljudje, živi star domači zdravnik, ki je dosegel lepo starost 92 let. To vam je še strog in eleganten človek, ki vzbuja še vedno pozornost nežnega spola. Tudi on se je še vedno rad ozrl za lepim dekletom, in kakor poročajo ameriški listi, mu je uspelo pridobiti si srce lepe 26-letne gospodične Lorete Plunkett iz Weirtona v zapadni Virginiji. 26 letna gospodična se je poročila z 92 letnim gospodom in z njim odletela z letalom v daljno Oklahomo.

„Korziški tiger“

Dne 4. marca se je ob velikem zanimanju vse korziške javnosti v mestu Bastia na Korziki začela sodna obravnava proti zadnjemu velikemu korziškemu tolovajskemu poglavarju Spadi. Naval k obravnavi je tako velik, da se mora obravnava vršiti v opernem gledališču, ker je sodnijsko poslopje premajhno.

Spada, ki že leto dni tiči v preiskovalnem zaporu, je bil najslavnejši izmed tistih korziških tolovajev, ki sami sebe nazivljejo »častni banditje«. Bilo je pred desetimi leti, ko se je Spada sprl z dvema francoskima orožnikoma ter ju v prepiru ustrelil. Pred preganjanjem je pobegnil v korziško gorovje in gozdovje, kjer je dolga leta prebival, imenovan »kralj korziških gozdov«. Medtem so ga orožniki večkrat iskali in lovili, a brez uspeha. Pri teh lovih je Spada ustrelil šest orožnikov in dva civilista. Zato so ga začeli imenovati »korziškega tigra«.

Spada je organiziral veliko razbojniško tolpo, katera je več let vladala Korziki. Da jo je zatrla, je morala francoska vlada leta 1932 proti njej mobilizirati celo armado orožništva in vojaštva. Z najmodernejšim bojnim materialom so si vladne čete več mesecev prizadevale, da bi Spado ujeli. Končno so ga obkolili, da ni mogel več uiti. Toda drzni tolovaj se je preoblekel v žensko obleko in mirno odkorakal skozi vrste sovražnikov. Po devetih letih romantičnega roparskega življenja se je končno Spada spomladi leta 1933 v hiši svojih staršev prostovoljno udal.

»Gospod natak, rad bi jerebico. Pa vas prosim, da mi ne prinesete zopet kake prefrigane živali.«

»Kako mislite, gospod?«

»Tista, ki sem jo zadnjikrat dobil, je bila tako zvitá, da se je dolga leta znala izmuzniti vsem lovecem.«

»Oprostite, mislim, da bi gospod, ki tam-le zadaj teče, rad z vami govoril...«

★

Edino, kdor zna pravilno brati v ženskih očeh, je pravi bralec.

Najdražja železnica na svetu

Gradbe železnic so precej draga stvar na svetu. Najdražja železnica pa, ki so jo kdaj zgradili, je pa najbrž sedaj dovršena elektrifikacija železniške proge Newyork—Washington, katera je stala okroglih 200 milijonov dolarjev (kakih 10 milijard dinarjev).

Dela so trajala od leta 1929, torej skoraj šest let. Vsak dan je delalo 25.000 delavcev in nameščenec. Za dela na progi so potrebovali 100.000 ton novih tirnic. Družba, ki je elektrificirala to progo, je naročila sto novih električnih lokomotiv za 25 milijonov dolarjev. Poleg tega so naročili 7000 novih tovornih vagonov, ki so veljali 17 milijonov dolarjev. Celih 27 milijonov dolarjev pa je veljala električna naprava na progi sami. Zato pa je seveda promet na tej progi varen in brez nevarnosti. Ameriški listi trde, da je to orjaško delo največji zasebni doprinos k obnovitvi gospodarstva Združenih držav Severne Amerike.

Roman za mlade in stare

17

EMIL IN DETEKTIVI

Spisal E. Kästner, poslovenil M. Kunčič.

»Marsikdo bo izpovedal, da je imel shranjene briljante v vrednosti sto tisoč mark, v resnici pa je imel notri kup ničvrednih papirjev ali pa ducat žlic iz alpaka srebra,« je pristavil prvi.

Oba sta se zasmejala.

»Natančno tako se bo zgodilo meni,« je Emil žalostno pomislil. »Povedal bom, da mi je gospod Zabjek ukradel tisoč in sto dinarjev. Nihče mi ne bo verjel. Lopov bo zakričal, da se nesramno lažem, ker sem imel vsega skupaj samo sto dinarjev. Njemu bodo verjeli. Da bi jih kokljali!«

Sprevodnik se je počasi pomikal k vratom. Ze je obstal na pragu. Ozrl se je po ljudeh in glasno vprašal:

»Kdo še nima voznega listka?«

Odtiral je šop belih listkov in jih preluknjaj s kleščami. Potniki na hodniku so mu izročali denar in dobili zanj vozne listke.

»No, kaj pa ti?« je vprašal Emila.

»Jaz sem pa denar izgubil, gospod sprevodnik,« je ponižno odgovoril Emil. Da mu je bil denar ukraden, mu pač nihče ne bi verjel.

»Denar si izgubil? Poznam takšne pravljice. Kam pa si se hotel peljati?«

»Tega... tega pa še ne vem,« je zajecjal Emil.

»Tako. No, potem pa na prihodnjem postaja-lišču izstopi in najprej preudari, kam bi rad.«

»Ne, izstopiti pa zdajle res ne smem, gospod sprevodnik. Pustite me, lepo vas prosim!«

»Če ti rečem, da moraš izstopiti, drži to kot amen v očenašu. Razumeš?«

»Dajte dečku vozni listek!« je dejal gospod, ki je bral časopis. Izročil je sprevodniku denar. In sprevodnik je preščičnil listek, ga stisnil Emilu v roko in začel pripovedovati gospodu:

»Ko bi vedeli, koliko takih-le fantalinov, ki nam hočejo natveziti, da so izgubili denar, vsak dan stopi v tramvaj! Potem se nam pa smeji v pest.«

»Ta-le se nam ne bo smejal,« je odgovoril gospod.

Sprevodnik je skomignil z rameni in stopil nazaj v voz.

»Prav lepo se vam zahvaljujem, gospod,« je dejal Emil.

»Prosim, prosim, ni vredno besedice!« je gospod zamahnil z roko in se spet zatopil v časopis.

Tedaj se je tramvaj znova ustavil. Emil se je nagnil ven, da bi videl, ali bo gospod s trdim klobukom izstopil. A ni ga videl nikjer.

»Ali vas smem prositi za naslov?« se je Emil obrnil k gospodu s časopisom v rokah.

»Čemu pa?«

»Da vam lahko povrnem denar, kakor hitro mi bo mogoče. Ostal bom nemara teden dni v Berlinu, pa se bom ob priliki mimogrede oglašil pri vas. Stolničar se pišem. Emil Stolničar iz Novega mesta.«

»Ne,« je gospod odkimal z glavo, »vozni listek sem ti podaril. Ali potrebuješ še kaj?«

»Hvala,« je vljudno, a odločno odklonil Emil.

»Kakor hočeš,« je dejal gospod in spet razgrnil časopis.

Tramvaj je vozil dalje. In se kmalu spet ustavil. In spet drdral dalje. Emil je prebral na izvesku ime široke ulice. Imenoval se je Cesarjev drevored. Peljal se je, pa ni vedel, kam. V sprednjem vozu pa je sedel tat. In nemara so sedeli in stali v tramvaju še drugi zločinci. Nihče se ni brigal zanj. Neznani gospod mu je sicer podaril vozni listek. Zdal pa je že spet ves zatopljen v časopis.

Mesto je bilo tako veliko. Emil pa tako majhen. Nikogar najbrž ni med njimi, ki bi ga zanimalo, zakaj nima denarja in zakaj ne ve, kje naj izstopi. Štiri milijone ljudi živi v Berlinu, a nihče ne posluša tožbe in skrbi drugih. Vsak ima s svojimi skrbmi in radostmi opravka dovolj. In če kdo reče: »Moje najiskrenejše sožalje!« ali »Od srca vas pomilujem!«, ne misli s temi besedami povedati drugega kot: »Človek božji, pusti me pri miru!«

Sedmo poglavje

Veliko vznemirjenje v Šumanovi ulici

Medtem, ko je Emil stal v tramvaju 177, ki je vozil vzdolž po Cesarjevem drevoredu, ne vedoč, kam ga vodi pot, sta ga čakali stara mama in sestrična Ponica Klobuček na postaji v Friderikovi ulici. Postavili sta se pred kiosk za cvetlice, kakor je bilo dogovorjeno in nestrpno gledali na uro. Mnogo ljudi je šlo mimo. S kovčegi in zaboji in šatuljami in usnjenimi torbami in šopki. Emila pa ni bilo med njimi.

ZAKAJ PLJUJE

Gospod, ki je bil vnet pri staš higijene, se je vozil v tramvaju. Med vožnjo je opazil, kako neki mož na hodniku neprestano pljuje na tla.

»To je pa res lep red pri vas!« je ogorčeno dejal izprevodniku. »Onile gospod tamle pljuje kakor kakšen divjak!«

Izprevodnik si je to graje vzel k srcu in stopil k grešniku, da bi ga posvaril. Imel je z njim dolgo konferenco. Potem se je vrnil k higijenuku in mu dejal:

»Veste, gospod, takole je »to rečjo. Mož ne pljuje s hudobnim namenom in tudi ne zaradi neolikanosti ali predrznosti. Mož mora pljuvati, ker je tuberkulozen!«

★

POZABIL JE

Andrejček se nič kaj rad ne umiva. Če le more, se izogne neprijetnemu opraviilu.

Zadnjič pa je njegova mama zagnala neznanški trušč in hrušč.

»Kako pa je mama dognala, da se nisi umil?« je pozneje vprašal Andrejčka njegov prijatelj Tonček.

Andrejček mu je s šepetajočim glasom zaupal:

»Veš, pozabil sem zmočiti miho in brisačo!«

MALI OGLASI

V malih oglasih velja vsake besede Din 1.—; izenitovanjski oglasi Din 2.—. Najmanjši znesek za mali oglas Din 10.—. Mali oglasi se plačujejo takoj pri naročilu. — Pri oglasih reklamnega značaja se računa enokolonska 3 mm visoka pletina vrstica po Din 2-50. Za pismene odgovore glede malih oglasov treba priložiti znamko.

Damske trenčkoate

za pomlad, prvovrstne kvalitete, nudimo po reklamni ceni od 360 Din naprej; deklirane trenčkoate od 10 let, v vseh velikostih, od 250 Din; navadne športne plašče od 180 Din; otroške male plašče za pomlad od 90 Din. Velika izbira damskih boljših in vsakdanjih oblek, največja izbira damskih kril in bluz, domačih oblek itd. Lastna izdelovalnica konfekcije. Plašče in kostume izdelujemo tudi po naročilu ter jamčimo za prvovrstno izdelavo po solidnih cenah.

F. L. GORIČAR, LJUBLJANA, SV. PETRA C. 29.

Prireditve

Kavarna Stritar
Vsak večer koncert. —

Službe iščejo

Dobra prodajalka
mešane stroke menia službo s 1. aprilom. Naslov v upravi »Slovenca« pod »Dobra računarica« 2404.

Službodobe

Gospoda
trgovsko naobraženega, dobrega nastopa, za obisk strank z radio aparati — sprejemno. Prednostno poznanje radio stroke. Ponudbe upravi »Slovenca« pod »Sigurnost« št. 2359.

Žensko moč
na deželo, za pisarniške posle, v pomoč pri obratu in gospodinjstvu išče. Ponudbe po posredovanju uprave »Slovenca« pod značko »Poštena in zanesljiva« št. 2397. (b)

Manufakturst
ali potnik-avtovozač se za vpeljano trdiko sprejme proti fiksumu za Dravsko banovino. Ponudbe pod »Zanesljiv potnik« št. 2343 upravi »Slovenca«.

Za pomoč v trgovini
sprejemno mlado dekle. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 2405. (b)

Stenotipistka
samo prvovrstna moč, se išče za Ljubljano za čas od 2 do največ 3 mesecev. Nastop takoj. Lastnoročno pisane ponudbe z navedbo prakse in referenc upravi »Slovenca« pod »Stenostroj« št. 2410.

Služkinjo
z letnimi spricvali, mlado, solidno, pošteno, pridno in čisto, vajeno kuhati, likati in vseh drugih hišnih opravil, sprejme slovenska obitelji brez otrok. — Ponudbe na: Tratnik, Zagreb, Pejačevićev trg 17. (b)

Björnsterne Björnson:

Deklica s Prisoj

S tem je mati dokončala povest. Seneva je spočetka bolj tja v en dan poslušala; potem pa je njeno zanimanje po vsaki besedi bolj raslo.

»Ali ne boš nič več povedala?« je razburjeno vprašala.

»Ne!« je odgovorila mati.

Gutorm je pogledal svojo ženo, ta je v začregi zmaknila pogled ter čez dalj časa s prstom drsaje po mizi spregovorila:

»Lahko bi še kaj povedala... a ne spada zraven.«

»Ali je povesti konec?« je vprašala Seneva očeta, ki je menda zgodbo poznal.

»Ne... ni je še konec; ampak, kakor mati pravi, ne spada zraven.«

»Kako se je njemu godilo?« je vprašala Seneva.

»Da, saj to je tisto,« je rekel oče in pogledal mater. Ta pa se je naslonila na klop in oba gledala.

»Ali je bil zelo nesrečen?« je tiho vprašala Seneva.

»Če smo pri koncu, končajmo,« je rekla mati in vstala. Tudi oče je vstal in za njim Seneva.

Osmo poglavje

Nekaj tednov pozneje so se neko jutro vsi s Prisoj odpravljali v cerkev. Bila je birma — tisto leto nekaj prej ko navadno. In ob takih prilikah so ljudje hiše zaprli; zakaj vsak je moral v cerkev. Niso se hoteli peljati, ker je vreme bilo svetlo in jasno, čeprav bolj zgodaj še nekoliko hladno in vetrovno. Lep dan se je obetal.

Kupimo knjižice

Kmečke hranilnice in Občinske posojilnice na Vrhniki. — Ponudbe upravi »Slovenca« pod »Kov« št. 2422. (d)

Kupimo

Sportni voziček

otroški, dobro ohranjen, kupim. Ponudbe upravi »Slovenca« pod »Dobro ohranjen«.

Vsakovrstno

zlato kupuje
po na višjih cenah
CERNE, ruvelir, Ljubljana
Wolfova ulica št. 3.

Pletilni stroj

»Ideal« ali »Korona« za nogavice kupim. Ponudbe »Lord«, Čakovec. (k)

Kupim lokomobilo

65 do 90 k. s. s pregrevalcem, kondenzacijo, po možnosti z dvema valjema (Compound), dobro ohranjeno. — Ponudbe s točnim popisom, navedbo tovarne, ceno in letom gradnje poslati po posredovanju uprave »Slovenca« pod »Kondenzacijska lokomobila« št. 2398. (k)

Zidarske plohe

rabljene kupim. Ponudbe upravi »Slovenca« pod »Vsaka množina« 2421. k

Posestva

Proven ugus v »Slovenca« posestvo ti hitro proda; če te ne z gotovim denarjem na kupca ti s knjižico da

Weekend hišica

z ograjenim vrtom 1100 kv. metrov, ob Sori, na prodaj Polzve se v trgovini Erjavce, Wolfova 12.

Prodamo

Ce avto svoj stari vrodajus al motorja bi nnebil se rad vz kuncov ti mogo orizeni Slovenec namnaniš insepriat

Telefon 2059

PREMOG KARBOPAKETE DRVA KOKS tudi

Pogačnik

Bohoričeva ulica št. 5.

Hladilni stroj

avtomatični, pripraven za mesarijo, restavracijo itd., se zelo ugodno proda. Za plačilo se vzame ev. hranilna knjižica. Ponudbe upravi »Slov.« pod »Hlad. avtomat« 2171. (l)

Semenski oves

d-beloznati ječmenov-c. šved-ka-ga zvara za p-m-čeno kaljiv, nudi na cen-nejše, dokler kaj založe

TVRDKA A. VOLK
LJUBLJANA, Resljeva c. 24

[Pohištvo]

Novo spalnico

s psiho prodam za 1600 Din. — Naslov v upravi »Slovenca« št. 2424. (s)

Trgovci dvokoles!

Zahtevajte kataloge in cenike od najcenejšega in najboljšega nabavnega vira

EM. FISCHER,

veletrgovina dvokoles, šivalnih strojev, nadomestnih delov in pneumatike. Prodaja na veliko.

Zagreb, Jelačićev trg 24

V globoki žalosti naznanjamo, da je naš nad vse ljubljeni soproj, zlati očka, brat, svak, stric in zet, gospod

Rudolf Smola

kapetan I. kl. v p., uradnik tvrde S. I. C. L. A.

po dolgi, mučni bolezni, v starosti 47 let, previden s sv. zakramenti, 5. marca ob 10 zvečer mirno v Gospodu zaspal.

Nepozabnega pokojnika spremimo k večnemu počitku v četrtek 7. t. m. ob 4 popoldne na farno pokopališče v Planini. Planina pri Rakeku, dne 5. marca 1935.

Marija Smola roj. Hoffmann, soproga. Lotica, hčerka — in ostali sorodniki.

Umrla nam je danes, dne 6. marca 1935, po kratki in mučni bolezni, naša najdražja mamica, teta in tašča, gospa

Franja Žebre roj. Stroj

vdova višjega sodnega svetnika

Na pokopališče jo spremimo v petek, dne 8. marca 1935 ob pol 3 popoldne iz hiše žalosti Rimska cesta št. 7-III. Ljubljana, dne 6. marca 1935.

Zalujoče rodbine:

ŽEBRE, LAJOVIC, STROJ, BOLE

Moj ljubi soproj, oče, stari oče, svak, stric, gospod

Franc Javornik

trгоvec in posestnik

je po kratkem trpljenju danes, v torek, dne 5. marca 1935 ob 22.30. uri, previden s svetimi zakramenti, v 69. letu starosti, v Gospodu zaspal.

Pogreb nepozabnega pokojnika bo v četrtek ob 4 popoldne iz hiše žalosti Vič-Glince, Tržaška cesta št. 50, na župno pokopališče na Viču.

Svete maše zadušnice se bodo darovale v župni cerkvi na Viču.

Vič-Glince, dne 5. marca 1935.

Angela, soproga;

Tone, Rado, sinova; Mici por. Bergant, hči; Bergant Benjamin, zet; Benjamina, vnukinja in ostalo sorodstvo.

Thorbjörn se ni ozrl, pač pa je mati rekla:

»Saj res so... nje pa ne vidim... aha, tam le zadaj hodi...«

Bodisi da so Jelovci poslej hitreje stopali, bodisi da so Prisojci začeli počasneje hoditi, razdalja med njimi se je tako večala, da so nazadnje drug drugega komaj še videli. Zdelo se je, da bo danes pri cerkvi velik shod, kajti na dolgi poti je kar mrgolelo hodečih. vozečih se in jezdečih, ki so hiteli v cerkev. Konji, ki so bili jeseni dobro napaseni in drug drugega neva-jeni, so se plašili in ritili, zaradi česar je bila vožnja sicer nevarna, zato pa močno živahna.

Čim bolj so se bližali cerkvi, tim večji šunder so delali konji. Vsak, ki je na novo prišel, je z rezgetanjem pozdravljaj tistega, ki je bil pred njim; ti pa so se zahvaljevali za pozdrave tako, da so grizli in vlekli brzde, bili ob tla s kopiti in tudi rezgetali. Vsi psi, kar jih je bilo v dolini, kateri so ves teden sami sedevali doma, drug na drugega renčali in izivali, so se sedaj sešli pri cerkvi. In takoj so se spopadli v srditih bojih, po dva in dva, ali pa kar v celih kardelih ter se podili po polju. Ljudje so mirno stali ob hišah in cerkvenem zidu, se šepetaje pomenkovali ter se le od strani ogledovali. Pot ob zidu ni bila široka in hiše na drugi strani le malo vsak sebi. Zenske so navadno postajale ob zidu, moške pa njim nasproti ob hišah. Šele, ko so nekaj časa tam stali, so si upali bliže. Celo znanci, ki so se že zdaleč videli, si niso upali pozdraviti se prej, preden ni prišel pravi čas — razen, če so se tako blizu ustavili, da se pozdravu ni bilo mogoče izogniti; toda pozdravili so se na kratko, v stran gledaje, nakar je vsakdo zopet stopil nazaj na svoj prostor.

»Kolikokrat si že padel pri skušnjah?«

»Pojutrišnjem bom tretjič.«

Prijateljice. — Minka: »Mirko mi je včeraj pri-znal, da me vroče ljubi. Dejal je, da se mu vedno sanja le o meni.«

Tončka: »Čudno. Še predvčerajšnjim je pa me-ni pripovedoval, da ga vedno mučijo hude sa-nje.«

Krava je kriva. V nekem mestu v državi Connecticut (Zed. države) je nekdo povozil kravo. Žival je poginila, avto pa se je močno poškodoval. Po naše bi sodili, da je avtomobilist moral plačati odškodnino za kravo. Pa ni res. Lastnik krave je moral temu ošte-titi 2500 dolarjev odškodnine, ker mu je krava razbila avto. V državi Connecticut velja namreč postava, da mora biti ponoči vsi promet nevarni četvero-nožci razsvetljeni spreda in zadaj.

Dasiravno je izven ulj-nakov do 30 stopinj mra-za, držijo čebele svoje panje vedno pri 57 stopinjah gorkote.